

'LA BIBLIA, FONT DE VALORS HUMANS I SOCIALS'. Els veritables valors humans de la nostra convivència en societat, deriven dels valors cristians.

De l'anunciat del tema em sembla clau la paraula convivència. No estem sols en aquest món, convivim amb altres éssers humans, amb els animals, amb les plantes, amb la natura... Aquesta reflexió em fa pensar en el text de Lluç que ens convida a compartir. Tot el que tenim prové d'un origen que Déu ha establert i ens diu que no hem de desilijar res més que això, que no hem de tenir ànsia per enriquir-nos a costa dels demés. Aquest text, tot i que va ser escrit fa molts segles, em sembla de màxima actualitat perquè reflecteix el que està passant en la nostra societat d'avui en dia.

Actualment, la humanitat està regida per la competitivitat, la rivalitat, l'enveja. Sembla que si ets molt important i tens molts diners, ets millor que la resta de persones. Per aconseguir els teus objectius no has de tenir remordiments en trepitjar qui sigui. Allò que no és correcte moralment queda justificat perquè ho fa tothom, i qui no ho fa passa per tonto o per dèbit. Tenim l'exemple dels programes televisius que s'han posat de moda fa uns anys, en els quals es dediquen a escampar els draps bruts dels demés i no ~~es~~^{ho} duble a dir fals testimoni: si en pots sortir beneficiat i omplir-te la butxaca. Crec que el que ens diu Marc és que el que s'ha de fer és servir els altres, perquè això et fa créixer i ser millor persona. Servint als altres et realitzes espiritualment.

Em sembla que això és el que haurien de tenir present els dirigents polítics, els presidents de països desenvolupats, els grans empresaris... Quan la realitat

ens demostra que qui està assegut en el poder, l'espren al màxim en el seu benefici, fent veure que ajuda als ciutadans. Tal com diu Mateu, el que governa s'hauria de comportar com un servent i és ben al revés. Els ciutadans ens trobem enganyats i coaccionats per aquesta societat plena de normes, dictades per aquells que estan al capdavant de governs i d'organitzacions i que les seves decisions influeixen sobre pràcticament tothom. Aquestes s'han de prendre sota l'ètica del servei a la comunitat, perquè si no queda desvirtuat el concepte de valor humà, de valor cristià.

Sant Pau ens diu en la carta als Colossencs que actuem de cor, no per un interès. Ell ens diu que treballem pel Senyor i no pel homes. Això ens ensenya el valor de fer les coses simplement pel fet de que estan ben fetes, perquè el teu cor et diu que està bé, i que si ho fas d'una altra manera és perquè et sents coaccionat, per rivalitat, per obtenir prestigi, per venjança, per gelosia... Si actues per algun d'aquest motius, actuaràs des de la injustícia. Seràs injust amb els teus companys d'aquest viatge que és la vida que tots compartim en aquest món i que entre tots hem de tirar endavant, perquè tots som iguals als ulls de Déu. I si els teus fets van en contra d'aquesta comunitat que formem els fills del Pare, t'acabaran repercutint a tu perquè arribarà el moment que la teva consciència es despertarà i farà mal. I potser ja serà tard per corregir l'error.

Per poder actuar amb aquest esperit de servei als altres cal ser savi. Cal tenir al cor la saviesa que ve de dalt, tal com ens diu la carta de Jaume. La saviesa que ens ve inspirada per Déu és saviesa d'esperit, ens proporciona accions de misericòrdia i sempre dóna bons fruits. En canvi la saviesa materialista ens converteix en persones dominades per les passions, sense voluntat. Cal que

les nostres accions i els nostres pensaments estiguin inspirats en els valors espirituals que Jesús ens ha ensenyat i que podem trobar repassant la Bíblia. A més, actuar d'acord amb la saviesa que ve de dalt fa que el teu esperit estigui relaxat i content, ja que és molt reconfortant per a l'ànima saber que les teves accions van encaminades a ajudar els altres.

Però el principal missatge que ens ensenya la Bíblia i que Jesús ens va deixar és l'amor, estimar-nos els uns als altres com ell ens ha estimat i com Déu ens estima. La carta als Romans ho deixa molt clar: "Estima els altres com a tu mateix. Qui estima no fa cap mal als altres. Estimar és la plenitud de la llei." Si fóssim més conscients del fet que tots som germans, fills del mateix Pare, si penséssim en els altres amb la mateixa consideració amb que pensem en nosaltres, si tractéssim els coneguts i desconeguts com a membres de la nostra família, potser el món no estaria tan enfonsat en la situació de caos que estem vivint actualment.

Actualment, hi ha un munt de teories que et diuen que pensis en positiu, que trobis el teu espai, que per poder fer el bé als altres el primer que necessites és estar bé tu mateix... Jo reconvertiria totes aquestes idees i les fondria en una de sola: pensa amb amor. Amor cap als altres i cap a tu mateix, perquè cada un de nosaltres, som obra de Déu, i Déu ens estima. Només així serem capaços de donar amor als altres i seguir els passos de Jesús, per anar així reconvertint aquesta societat que hem anat desvirtuant i malmetent.

Els joves estem a temps de prendre el relleu dels nostres pares i avis ja que es diu que estem creixent mancats de valors, que no ens importa res i que som uns egoistes. Jo crec que això moltes vegades són tòpics que són portada o titulars d'estudis estadístics, perquè la realitat que jo conec em diu que la gran majoria de joves valen molt la pena, valorem l'amistat i respectem els nostres grans.

Jordi Pros Escallar

22/09/1995

4t ESO

Grup A

Col·legi Sant Pau Apòstol

Passeig Torroja s/n